

causam fieri id cupit, nisi ut redintegratio fiat amoris
vehementior et validior multo quam dudum. Quod si sola
10 confessio peccatorum tantam reconciliationis materiam
tenet, quanto maior erit reconciliandi fiducia, si ipsis ope-
ribus paenitentiae, quae commisimus diluamus. Nam si
hoc esset ut eos qui semel lapsi sunt de via recta, redire
ad priorem cursum voluntas divina prohiberet, aut nullus
15 aut valde pauci introirent in regnum caelorum. Immo
vero eos quos praecipuos inter patres et in admiratione
habemus, post lapsus peccatorum invenimus esse repa-
ratos. Qui enim vehementes fuerunt in malis, conversi
rursus ad bona, eadem nihilominus utentur vehementia,
20 concii sibi quod in multis debitis teneantur obnoxii.
Quod et Dominus in Evangelii docuit, cum Simoni de
muliere quadam dicebat : « Vides, inquit, Simon, mulie-
rem hanc. Introivi in domum tuam et aquam pedibus
meis non dedisti, haec autem lacrimis suis lavit pedes
25 meos et capillis suis detersit. Osculum mihi non dedisti,
haec autem ex quo ingressus sum non cessavit osculando
pedes meos. Oleo caput meum non unxisti, haec autem
unguento unxit pedes meos. Propter quod dico tibi :
remittuntur ei peccata multa quia dilexit multum, cui
30 autem parum remittitur, parum diligit. Et ait mulieri :
Remittuntur tibi peccata tua ». Propterea denique et Dia-
bolus sciens quod hi qui multa operati sunt mala, si se ad
paenitentiam converterint, districte satis et vehementer
hoc faciunt, utpote scientes quid egerint, metuit et tremit
35 ne quis forte horum initium aliquod paenitundinis capiat,